

[Gøting.]

misk assistance, vil få den største part. Vi opnår i højere grad end efter den højtærede undervisningsministers forslag en ordning, der tenderer imod det, den højtærede undervisningsminister kalder en retfærdig og rimelig ordning af udgifterne.

Nu er det ikke min hensigt at lægge mig fast på det nævnte tal, 4 kr. pr. år. Det er i langt højere grad den principielle side af sagen, der betyder noget for mig. § 2, stk. 1 d, i den eksisterende lov siger, at adgang til hjemlån fra biblioteket skal vederlagsfrit gives alle beboere inden for dets virkeområde. Det er reelt set denne paragraf, jeg er ude efter.

En af denne regerings opgaver er at finde besparelser på statsbudgettet. Her er et område, hvor der kunne spares. Jeg er klar over, at lovforslaget ikke betyder øgede offentlige udgifter, men det betyder øgede udgifter for staten til fordel for visse kommuner. Uden i øvrigt at ville udtale mistillid til det kommunale selvstyre, har vi så ret beset nogen garanti for, at ikke i hvert tilfælde en del af det beløb, kommunebudgettet lettes med, anvendes til ikke strengt nødvendige udvidelser på biblioteksområdet?

Jeg kan til orientering oplyse, at jeg rent privat har foretaget en slags gallupundersøgelse, og jeg har ikke truffet ét menneske, der ikke i allerhøjeste grad fandt det rimeligt, at man betalte lidt for det gode, som folkebibliotekerne vitterlig er. Ingen var ikke villig til at ofre mindst en pakke cigaretter om året på dette alter.

Den omstændighed, at der ikke er tale om øgede offentlige tilskud og ikke tale om noget i denne forbindelse stort beløb, betyder dog, at vi ikke vil gøre spørgsmålet til et kardinalpunkt. Jeg anbefaler, at lovforslaget behandles grundigt i et 17 mands udvalg, hvori vi vil søge at gøre de her skitserede synspunkter gældende.

Petra Petersen: Jeg burde måske også begynde med på mit partis vegne at takke den højtærede undervisningsminister, og jeg kan også gøre det, så meget mere som jeg vel er den, der mest utålmodigt har ventet på dette lovforslag. I 4 år i træk har min gruppe givet udtryk for, at det var nødvendigt at foretage denne revision, og

vi er hvert år gået imod, at man udskød revisionen. Derfor siger jeg altså også ministeren tak, fordi det nu endelig er lykkedes at få et forslag frem.

Vi er af den mening, at vore biblioteker virkelig befinder sig i en nødsituation, således at den forhøjelse af tilskuddene, der foreslås i det foreliggende lovforslag, ikke er i stand til, om det bliver vedtaget, at bringe bibliotekerne op på den standard, vi mener er påkrævet. Vi er enige i den højtærede ministers udtalelser om bibliotekernes betydning i det folkeoplysende arbejde. Det er absolut rigtigt. Det har været og er stadig af stor betydning, at vore biblioteker har en høj standard. Vi kan dele ministerens opfattelse af, at vi med rette kan være stolte af vort biblioteksvæsen, og vi er også enig med ministeren i, at der er noget at rette, først og fremmest det økonomiske grundlag. Men vi finder altså ikke, at forslaget i og for sig vil få så stor betydning, som det burde have.

Da vi i sidste samling endnu en gang fik vort forslag om revision stemt ned, gjorde jeg på min gruppes vegne opmærksom på, hvordan det så ud over landet, og jeg fremhævede i særdeleshed, hvordan det så ud med hensyn til lokaleforholdene. Nu ved jeg vel, at såvel den gældende lov som det lovforslag, der bliver diskuteret i dag, bygger på stedlige tilskud, men de mange års forsømmelser, forsømmelser som vi ikke må undlade at se på, betyder jo, at bibliotekerne rundt omkring i landet i høj grad trænger til fornyelse. At dette også gælder bøgerne ved alle, der har med biblioteker at gøre. De nye bøger kommer ikke frem, og mange, ikke mindst af de små biblioteker, har en bogbestand, der ligger langt under det, der egentlig er tilladeligt, men hvad jeg mener vi i høj grad er nødt til at se på nu, er altså også bibliotekslokalerne. Jeg sagde sidst, at det er rigtigt, at for bibliotekerne ude omkring i landet er det en lokal opgave; det er kommunerne, der skal stille lokaler til rådighed, og der kan måske være kommuner, der er mere eller mindre villige til at bygge biblioteker. Men rigtigt er det jo, at såvel de store tilskud, kommunerne har ydet, som den, skal vi sige, tilbageholdenhed, staten har udvist, har været medvirkende til, at kommunerne har holdt noget igen. Men der er jo områder,